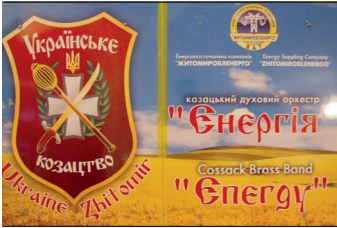

ЕНЕРГЕТИК ЖИТОМИРЩИНИ

№4 (32), жовтень 2011 року

Концерт для друзів і свято для побратимів

Козацький духовий оркестр «Енергія» вже давно перетворився із колективу музикантів у явище всеукраїнського масштабу. Кожен, хто потрапив на святково-ювілейний концерт «Енергії» в один із веселих вечорів, не те що не пожалкував, а отримав справжню насолоду, яка відчута лише від високого мистецтва. Напередодні вечора, який мав проходити у залі Житомирської обласної філармонії, у місті ходило чимало розмов стосовно концерту колективу під керівництвом Петра Гаркуші. Дехто з нетерпінням очікував на зустріч з музикантами та солістами, а були й такі, що вважали захід буденним і рядовим. Мовляв, чули, й не один раз, виступ «Енергії», то хіба варто очікувати від козацьких музик чогось виняткового чи по-справжньому нового?

Одразу відповім – чогось нового на зразок одягу артистів чи інструментів оркестру глядачі й справді не побачили, однак вечір прекрасної, напролюд багатогранної і різнопланової музики у виконанні «Енергії» вийшов винятково чудовим. Власне чудовим було все: конференс у виконанні начальника управління культури обласної адміністрації народного артиста України Юрія Градовського, репертуар виступів, який складався практично з усіх творів, які оркестр коли – небуть викону-

вав. Не менш прекрасними, а головне – щирими та теплими, були виступи гостей свята. Зливою вітань, нагород, букетів нагороджувала глядацька зала кожен з виступів козацького оркестру. І кожен, хто поспішав на сцену привітати чи поздоровити козаків – музикантів, залишав там часточку вдячності, поваги і шани невтомній праці кожного з оркестрантів, але найбільше почетом дісталось неперевреному Петру Гаркуші. Лише він знає, яких зусиль коштувало створення чи не єдиного в Україні музичного колективу, який поєднав лицарсько – козацький дух із естетикою класичної музики. Звичайно, чи не найдоружчою для «Енергії» і для її музичного керівника нагородою стало привітання від голови правління ПАТ «ЕК» Житомиробленерго Анатолія Левицького. Його часто називають «батьком» «Енергії» і мабуть таки справді Житомиру пощастило, коли керівник поважного підприємства відва-

жився сприяти створенню, а потім ще й активно допомагати у роботі колективу прекрасного духового оркестру. Анатолій

Левицький ніколи не омине нагоди послухати виступи «Енергії», отож і на цей раз він прослухав весь концерт, який, хоча й тривав біля двох годин, але пройшов блискавично, наче на єдиному «диханні». Свої побажання музикантам висловила заступник директора Житомирського музичного училища ім. В.Косенка Елеонора Набедрик – Диннієва. Вона повідала залу про той ввесок, який зробив у скарбницю музичної слави Житомирщини Петро Степанович Гаркуша. Його вихованці сьогодні виступають на багатьох сценах Житомирщини, а то й всієї України. Втім, найкращі його вихованці ті, що зібралися в «Енергії». Так вважає отаман козацького товариства «Поліська Січ» Анатолій Шевчук, який того вечора влаштував на сцені філармонії цілу церемонію випанування свого побратима Петра Гаркуші. Хвилювався під час вітального слова завжди незворушний козацький духівник – отець Микола Дрозд. Але ж і хвилюватися справді було з чого. У репертуарі виступу оркестру є багато світових шедеврів, які того вечора звучали зі сцени філармонії. Під час концерту траплялися не просто вітання з виголошенням промов, із врученням подарунків, грамот та

квітів. Знаменитий музикант-віртуоз Володимир Губанов приготував для Петра Гаркуші свій особливий сувенір – музичний і виконав його бездоганно блискавично. Втім, акордеон Губанова звучав і в супроводі «Енергії», а почин музичних подарунків «від Губанова» надалі підхопили і солісти «Енергії», які також подарували своєму керівникові і наставнику кілька бездоганно виконаних творів.

Що там говорити: вечір – концерт вийшов на славу. Житомиряни змогли почути і відчутти ті ж самі емоції, якими нагороджували музиканти «Енергії» жителів багатьох міст України, де козацький духовий оркестр вже побував. А це Кіровоград та Олександрія, Ялта, Севастополь і Одеса, Київ та багато інших міст, містечок та селищ, де козацький оркестр охоче виступає. Знають наших музик і за рубежом, куди їх щороку запрошують для участі у міжнародних фестивалях. Проте головне дома – саме тут «Енергія» народилася, саме тут до оркестру прийшло визнання, і саме тут музиканти мають відданих, вірних і незрадливих друзів. Ювілейний концерт, який вересневого вечора пройшов у Житомирській філармонії вкотре це продемонстрував.

Віктор Торенко

«Молоді та енергоощадливі» стартують у Житомирі

Все частіше на Житомирщині звертають увагу на енергетичний всеобуч населення. Як правило, найбільше уваги питанням взаємодіє з електроенергетикою приділяють у школах області. Так, протягом 2010-го і упродовж 2011-го років значна увага школярів області зосереджувалась на вивченні правил безпечного поводження з електроенергією у побуті. Відтепер, у вересні 2011-го, у Житомирі стартував ще один освітній проєкт, який має промовисту назву – «Молоді та енергоощадливі». Засновниками та основними виконавцями проєкту є Державна агенція з енергоефективності та енергозбереження в Україні та Нідерландська енергетична агенція. Керівник українського державного відомства Микола Шашкевич нещодавно супроводжував свого голландського колегу Ван Льовен Йонса у презентаційній подорожі на Житомирщину. У двох школах обласного центру (екологічний ліцей №24 та ЗОШ №30 м. Житомира) відбулися презентації проєкту «Молоді та енергоощадливі», а загалом у Житомирі упродовж 2011 / 2012 навчального року до участі в проєкті залучаться діти 6-12 років у трьох навчальних закладах. Навчальний курс триватиме до квітня 2012 року, а навчальна програма, вже апробована у ряді європейських країн, передбачає під час занять перегляд та обговорення мультиплікаційного серіалу, виконання спеціально

розроблених вправ та домашніх завдань, а також проведення ігор, спрямованих на виховання звичок енергозбереження та енергоощадливості. Фахівці вважають, що саме через навчання дітей можна найшвидше досягти загальноосвітніх тенденцій до заощадливості та економії у споживанні електроенергії. Після того як пілотний проєкт «Молоді та енергоощадливі» завершить свою роботу у навчальних закладах Житомира, відповідне навчання вже у 2012/ 2013 навчальному році запровадять серед учнів перших – четвертих класів в усіх навчальних закладах України.

Вл.інф.

ВЕЛИКА ЕНЕРГЕТИКА НА ПОЛІССІ: ПИСАТИ, ЗГАДУВАТИ І ПАМ'ЯТАТИ Є ПРО ЩО!

Поспілкуватися з Петром Миколайовичем Топачевським ми вирішили з нагоди чергової річної створення Житомирської обласної контори «Сільенерго», яка власне й поклала початок так званій суцільній електрифікації Житомирщини. І хоча у вересні 2011 року виповнилося лише 52 роки з часу утворення тепер вже легендарної енергетичної структури, і дата ніби то неповільна, проте зустріч з одним із організаторів «Сільенерго» в напій області завжди повна цікавими фактами, подробицями та деталями. Цього разу Петро Миколайович розповів нашу зустріч із того, що дістав зі свого достатньо об'ємного домашнього архіву великий аркуш поховало кого паперу. Виявилось-то був листок – сторінка одного із номерів газети «Радянська Житомирщина» за січень 1960 року. Загальний заголовок мав звичайний для того часу шафосний вигляд: «Волею партії велика енергетика приїшла на Полісся». Газетна сторінка вмістила в себе одразу п'ять матеріалів на енергетичну тематику, кожен з яких розповідав про те, якими темами та об'ємами відбуваються на Житомирщині справді грандіозні події. Йшлося навіть не про сотні, а про тисячі збудованих ліній електромереж, які в усіх напрямках пронизували територію області.

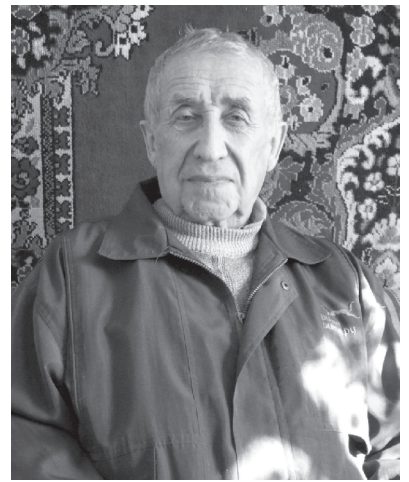
Обласна контора «Сільенерго», була утворена 16 вересня 1960 року у зв'язку з тим, що Житомирщина перебувала у складному становищі, відчувачи гостру нестачу електроенергії для розвитку власного промислового потенціалу – каже Петро Миколайович. Ось один лише промовистий факт: подібні контори «Сільенерго» на той час були створені практично в кожній області і лише Житомирщина до вересня 1959 року не мала власної структури, яка мала б відношення в життя так звану суцільну електрифікацію. Нагадаємо, що до 1959 року Житомирщина була в «орбіті» уваги Вінницької міжобласної контори «Сільенерго», однак ті завдання, які стояли перед енергетикою польського краю, змушували керівництво галузі поспішати із створенням власної, житомирської контори «Сільенерго». Цікава деталь, яка вочевидь була характерна тим радянським часам – контора створювалася майже на порожньому місці, адже її питаний апарат у вересні 1959

року мав лише 12 осіб. Спочатку новостворена структура відала підстанцією «Троянів», яку збудували у складчину колгоспи тодішнього Троянівського району ще у 1957 році, мала у своєму підпорядкуванні лабораторію, майстерню та екслютаційні дільниці, які допомагали тодішнім, в основному колгоспним та міжколгоспним електростанціям, у підготовці та перепідготовці персоналу і виконували ремонтні роботи. Подумайте і порівняйте: у вересні 1959 року обласна контора «Сільенерго» розпочала свої перші кроки, але вже за рік в області за її керівництвом йшли масштабні роботи, які навіть з «висот» нинішнього дня здаються надто складними. Петро Миколайович говорить, що кожен тиждень, а не те, що кожен місяць, приносив все нові розмахи та масштаби завдань, які треба було виконувати. Звичайно, ніхто тоді не думав над тим, важко чи складно виконувати поставлені завдання – вони будь що мали бути виконані. Спочатку «велика енергетика» проникала на Житомирщину з боку області – сусідів: від Фастова була прокладена 45 – кілометрова вітка до Брусилова і саме цей район став першотом повної чи, як тоді говорили, суцільної електрифікації. В Ружинський район потужні електростанції принесли електроенергію із Вінниччини – з Козятини. А далі область швидко розривалася на окремі магістрами із Києва на Житомир, далі на Черняхів, Турчинку і Коростень. Ще одна вітка пролягла у напрямку до Новограда – Волинська. Після створення таких енергетичних «хребтів» до суцільної електрифікації приступали у сільській глибинці. Петро Миколайович згадує, що будувати електромережі з Києва до Житомира, Коростеня, Овруча, Новограда-Волинського було нелегко. Адаже територія більшості польських районів на той час була достатньо заболочена (вже пізніше проходила так звана меліорація польських районів Житомирщини), а якщо ще й врахувати кількість малих і достатньо великих річок, які доводилося «форсувати» за допомогою будівництва на той час надто складних об'єктів, то завдання були схожі на накази та директиви військового часу. Недарма Петро Топачевський згадує, що іноді певні інженерні завдання, узгодження та інші «деталі» посвячен-

ного будівництва доводилося вирішувати у столицях: частіше у Києві, але й бувало, що треба було їхати до Москви. У середині 60-х Житомирщина стала ареною електрифікації всесоюзного масштабу. Звісно, виконати поставлені завдання місцевим енергетикам та основному підрядчику – обласній конторі «Сільенерго», не завжди було під силу. А тому на допомогу житомирцям були кинуті сили із сусідньої Білорусі, зокрема, потужні на той час Гомельська та Мозирські мехколонні. Більше того, в разі певних затримок із виконанням графіка робіт, союзне галузеве міністерство планувало направити до Житомирщини потужні заводи, створені у Ростові та Краснодарі. Щоправда житомирці разом з допомогою білорусів, вчасно і сповна виконували всі намічені завдання і так звані «контрольні цифри». А вони, до речі, були надто складними і так само відповідальними. Адже кожна тривода перемога енергетиків мала символізувати поступ і розвиток радянської економіки, а також вселяти в людей оптимізм. Справді, якщо у листопаді 1967 року (коли святкувалося 50-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції) «велика енергетика» мала дійти до кожного сільськогосподарського підприємства, де якраз було розпочато чергову, так звану «косигінську» реформу аграрної галузі і електроенергії колгоспних електростанцій катастрофічно не вистачало) то у квітні 1970 року (на честь 100 – річного ювілею В.І.Леніна) суцільна електрифікація мала «увійти» до кожної сільської хати. Йшлося не про десятки чи кілька сотень кілометрів новобудованих ліній електромереж, а про тисячі й десятки тисяч кілометрів електричних ліній потужності. З Мурманська залізницею десятками ешелонів прямував промисловий ліс, який мав пройти антисептичну обробку. Важні з кривоюзом працювали у цілодобовому режимі, оскільки потреби поставити електроопор були справді грандіозними. Проте затримки ніколи не допускали. Петро Миколайович згадує, що якраз тоді, всередині 60-х, енергетики були в центрі суцільної уваги і виконання їх завдань були підпорядковані найрізноманітнішим ресурсам. На Житомирщині до так званої «суцільної електрифікації» поставилися з винятковою

відповідальністю: адже саме її прихід передував побудові в області десятків, а потім і сотень підприємств всесоюзного підпорядкування. Обласне керівництво щодня було в курсі всіх робіт, які одночасно велися у більшості районів області. Петро Миколайович Топачевський, як керівник «Сільенерго» (контора проіснувала до 1972 року), більшість свого виробничого часу проводив також у місцях безпосередніх робіт. Здавалося б великим і масштабним завданням були підпорядковані всі і всілякі ресурси: енергетикам допомагали всі організації, включаючи і й Міністерство оборони, однак питань і проблем щодня виникало безліч. Іноді вони вимагали нестандартних рішень, іноді доводилося проводити піроку роз'яснювальну роботу із населенням, яке не завжди із захопленням зустрічало появу «великої енергетики» в селі чи, наприклад, у віддаленому хуторі. Доводилося приймати рішення і про відселення людей із віддалених сіл, а особливо хуторів, коли будівництво електричних ліній було практично неможливим. Петро Миколайович, наче це було вчора чи кілька місяців тому, з готовністю, напам'ять називає ті пілль населених пунктів області, які на час завершення суцільної електрифікації Житомирщини з різних (здебільшого естраординарних причин) не були електрифіковані.

Разом з приходом «великої енергетики» у сільські райони Житомирщини постала проблема організації підприємств, які обслуговуватимуть достатньо потужне енергогосподарство. Починаючи з 1966 – то року в області щороку створювалися підприємства районів електромереж (РЕМ). Одразу постала неабияка проблема добору кадрів для їх керівництва. Петро Миколайович може годинами розповідати, як знаходили таких керівників, як наполягали на їх навчання і перепідготовці. Проблема добору кадрів була справді відчутною, адже щороку до області за направленнями вузів прибувало всьо-

го два – три інженери. А потреба була у десятках разів більшою. Тому кадрово «питання» ставало складнішим за саму електрифікацію. Проте кадровою проблемою вирішувалась цілком успішно. Більшість з новопризначених керівників РЕМ у подальшому достойно і славно попрацювали на енергетичних підприємствах Житомирщини, а дехто й до сьогодні трудиться у рядах ПАТ «ЕК»Житомиробленерго». Петро Миколайович особливо гордий тим, що саме за його участі в області виникли й сформувалися цілі сімейні династії енергетиків. Він вважає, що з пиллом часу багато чого забувається, а якраз про людей і їх величезні справи треба залишити згадку і пам'ять, адже більшість з тих, хто кував «велику енергетику» у напій області, й справді здійснювали величезну справу, яка дорівнює подвигу. Можливо в Олевську чи Бориса Примача у Баранізі. Але історія на зразок тієї як директор Овруцького професійно – технічного училища Володимир Лисюк ставав керівником РЕМ варто записати і закарбувати в пам'яті.

Наостанок нашої розмови П.М.Топачевський подарував примірник того номера «Радянської Житомирщини» від 10 січня 1960 року, з якого ми й розпочинали нашу розмову і, додав: «У напому музеї, який працює в компанії «Житомиробленерго», мають бути десетки, а то й сотні таких документів. Люди мають пам'ятати, як воно все було...»

Зачисав розмову В.Радчук

Малі гідроелектростанції – знову в центрі уваги

14 вересня 2011 року у Києві, у приміщенні Дипломатичної академії, відбулася презентація інвестиційного форуму «Житомирщина інвестиційна». Більше півсотні послів та повноважних представників багатьох держав (в основному з Європи) взяли участь у форумі, яким мав надати повну і необхідну інформацію для тих, хто зацікавиться можливостями інвестувати кошти в економіку та розвиток бізнесу на територію Житомирщини. Цікаво, що чимало проєктів, які були запропоновані до уваги дипломатів та фахівців зовнішньоекономічної сфери, мають абсолютні шанси для втілення в життя вже у найближчі два – три роки. Так, на території Володарська – Волинського району вже точно постане ще один гігант гірничо-добувної промисловості – комбінат «Сіріус», який стане чи не найбільшим в області споживачем електроенергії. Цікаво, що серед багатьох проєктів, які представлені для можливих інвестиційних пропозицій, з'явилася чимало суто енергетичних проєктів. Зокрема, в ході інвестиційного форуму йшлося про можливість побудови,

а подекуди – просто відновлення роботи малих ГЕС, які колись працювали на території Житомирщини. Вже сьогодні фахівці заповнюють, що готові до модернізації та відновлення роботи 25 малих гідроелектростанцій на території Житомирщини. Найбільше таких гідроелектростанцій на річці Случ, яка протікає через територію Новоград – Волинського району. Якраз у селів Несолонь, Гульськ, Курчицька Гута, Наталівка, Олександрівка (всі села належать до Новоград – Волинського району) і можуть бути відновлені колись робочі ГЕС. Загалом для відновлення основних ГЕС, які пропонувалися інвесторам в ході форуму 14 вересня 2011 року, необхідно вкласти більше двох мільйонів доларів США. Щоправда проєкти є привабливими у тому стосунку, що у кожному із випадків йдеться про зручні місця для побудови, а здебільшого – для відновлення колись працюючих ГЕС. При цьому привабливим є той факт, що малі ГЕС на річці Случ мають дуже гарні характеристики економічності окупності. За два роки окуплять свою собівартість гідроелектростанції, які можна встановити на місці існуючих грель, а там, де від колишніх ГЕС залишилися лише зручні місця, термін окупності зростає до 5 – 6 років. Однак такі характеристики для серйозного інвестора становлять велику увагу, так що ними

в ході презентації активно цікавились представники кількох скандинавських країн. Ще один гідро-енергетичний проєкт презентували на інвестиційному форумі фахівці «Українські», які продемонстрували техніку – економічні розрахунки, що доводять доцільність спорудження на Денипівському водосховищі річки Тетерів гідроелектростанції потужністю 600 – 750 кВт. Вже й визначено ділянку для можливого встановлення ГЕС, яка знаходиться у нижньому б'єфі з правого боку грелі.

Цікаво, що проєкти, які стосувалися відновлення ГЕС на річках Житомирщини, цікавили найбільшу кількість учасників форуму, які висловлювали гарні відгуки стосовно економічних показників роботи відновлених енергооб'єктів. І хоча до підписання конкретних документів у вигляді меморандумів поки що справа не дійшла, фахівці в один голос висловлювались, що гідроенергетика Житомирщини отримає конкретних інвесторів вже у найближчі три – п'ять років. Причому мова йтиме не про 25 малих ГЕС, про які йшлося на інвестфорумі, а про вдвічі більшу кількість малих гідроелектростанцій, які мають великий потенціал і швидку окупність.

Віктор Торенко

У ЗАБІЛОЧЧІ – СПРАВЖНІЙ «ЕНЕРГЕТИЧНИЙ МОДЕРНІЗАЦІЙНИЙ ПРОРИВ»

Реконструкція ліній електромереж у селі Забілоччя Радомишльського району, яку провадили працівники Радомишльського РЕМ разом із комплексною бригадою ТОВ «Житомир-енергобуд», вразила своїм розмахом робіт, швидкістю та злагожденістю у діях енергетиків. Сільський голова села Забілоччя Борис Іпук у відночі на наше звернення і пропозицію розповісти про ті роботи, які виконуються в селі, сказав: «Роботи ведуться дуже швидко і злагожено. Давно не бачив такої чіткої організації, вправності та професіоналізму. Хлопці працюють від темна до темна і всього за два тижні встановили нову електролінію, довжиною у два

дуть потрібні чималі зусилля і, знову ж таки, не мали копоти, аби ці дерева зрізати. А вже кожне з таких дерев сягає у висоту по тридцять і навіть більше метрів, ось і спробуй тут «покласти» гігантський стовбур так, аби не зруйнувати тих же ліній електромереж, а то й більше – господарських споруд чи й навіть будинку сільського жителя. Бригадир «енергобудівців» Андрій Сич тут же долучається до розмови і додає: «Ми пропонуємо сільському керівництву залучити всі можливі сили і ресурси для того аби комплексно підійти до справи – разом з будівництвом електроліній прибрати всі старі і потенційно небезпечні дерева, які за більш –

посних приладів обліку. «Такого потужного енергетичного оновлення у Забілоччі не бачили з кінця 60-х років минулого століття, коли у село прийшла так звана сучільна електрифікація», - знову долучається до нашої розмови сільський голова Борис Іпук. Микола Корзун, погоджуючись зі словами сільського начальства і, наче згадуючи далекі 60-ті, додає, що тоді були трохи інші умови і завдання оновлення та модернізації сільської енергетики були загальнодержавними і навіть стратегічними. Сьогодні, коли села помітно поменшали, а сільська економіка ледь жевріє, всі проблеми вирішуються силами виключно енергетиків. « При цьому, зауважує Микола Миколайович, йдеться про найновіші схеми, найефективніше обладнання, яке служитиме якомога довше і надійніше. Вартість одного кілометра встановлення нової сільської електролінії сягає півмільйона гривень, а лише в Забілоччі ось зараз завершується будівництво 2,2 км найсучаснішої вітки. Якщо додати до витрат встановлення також найсучаснішої трансформаторної підстанції, то копирись цюгорічної енергетичної « модернізації» в Забілоччі сягне кількох мільйонів. І все це для кількох сотень жителів, все це з надією, що село все ж таки матиме перспективу».

Жителі Забілоччя по справжньому радіють і щиро вдячні всім, хто працює, хто сприяє, хто допомагає. Наче на підтвердження слів директора Радомишльського РЕМ М.М.Корзуна хтось із сільчан каже, що слідом за енергетиками до Забілоччя прийдуть і газобудівники – до села планують провести вітку з природним газом, що постачає сусідній Кочерів.

У розмові з директором Радомишльського РЕМ згадуємо і про недавній ювілей : 100 – річчя з часу появи у Радомишлі першої електростанції і разом з нею – перших електрифікованих будинків і споруд у колишньому повітовому центрі. «Ювілей відзначили у ході напруженої роботи і особливих святкувань не влаштували, - зауважує Микола Корзун. - Хоча у колективі пам'ятають про поважну дату, яка безумовно додає певної солідності і навіть гор-

дості за такий солідний вік радомишльської енергетики. До того ж, був привід згадати чималий загаль ветеранів місцевої енергетики, тих, хто ще живий і тих, кого з нами вже й нема». Проте далі у розмові Микола Миколайович підкреслює, що святкові дати – самі по собі

залишко кілометри. Населення Забілоччя при цьому не відчуло жодних незручностей, адже відключення бувають не більше світлового дня і то лише на днівці безосередніх робіт». Далі сільський голова розповів про те, що разом із оснащенням нової електролінії здійснюється монтаж вулично-го освітлення, що також сприяє затишку жителів села цілком позитивно. Бригадир комплексної спеціалізованої бригади ТОВ «Житомир-енергобуд» Андрій Сич коментує роботу своїх підлеглих, які на наших очах швидко встановлюють нові бетонні електроопори. Водночас в селі встановлюється нова КТП, де працює персонал одразу двох мережних ділянок Радомишльського РЕМ : Потіївської і Радомишльської. Директор Радомишльського РЕМ Микола Корзун щодня відвідує Забілоччя аби власноруч переконатися у тому, як швидко і наскільки організовано проходять роботи. « Взагалі хлопці своєю роботою знають, проте тут на місці щодня виникає чимало великих питань, деталей, які не прописані навіть у інструкціях, - каже Микола Миколайович. - Ось, до прикладу, взяли проблему знесення старих, шести – і семидесятирічних дерев, якими засаджувалися вулиці сіл у післявоєнні роки. Хто колись думав, що сьогодні бу-

мешп потужного буревію можуть завдати шкоди не лише енергетикам, але й жителям села. Поки, що взаємодія і взаєморозуміння є і нова електролінія, яку ми ось – ось завершимо монтажу, буде безпечною у всіх відношеннях». Поряд із оновленням сільської електромережі працює група фахівців із встановлення нових, ви-

приємні, однак думати більше доводиться про вирішення проблем. Їх, як у кожного колективу, вистачає. Колектив Радомишльського РЕМ наче й добре вивчений, персонал відзначається добросовісністю, проте чіткість і дисциплінованість у роботі – це якраз ті резерви, які, на думку керівника РЕМ, мають додати результативності та поліпшити показники у роботі колективу. Тим паче, що проблеми і складнощі то зникають, а то й виривають знову. Ось, до прикладу, у серпні спрацював дещо призабутий фактор невисокої купівельної спроможності населення району, яке масовано готувало до школи дітях. Для цього знадобилися невеликі копоти, але шкільні приготування – річ мало не святя, натомість у такій ситуації зменшилися показники розрахунків за спожитку електроенергії серед побутових споживачів. Зрозуміло, що тепер треба попрацювати з населенням із додатковою наполегливістю аби надолужити серпневий «недоїмок». Проте Микола Миколайович Корзун вневнений, що його колеги, персонал РЕМ доволі швидко виправить ситуацію і надолужить прогалину. В принципі, ціля спобачено у Радомишльському районі, сумнівів у цьому не виникає ніяких.

Віктор Радчук

Від дітей – до пенсіонерів: формула відпочинку незмінна!

Традиційне оздоровлення на березі Чорного моря стало для працівників колективу ПАТ «ЕК»Житомиробленерго» звичною і цілком реальнічною справою, адже варіантів для такого відпочинку в компанії є декілька. У поточному році відпочивальників приймали обидві бази: «Сімейний затишок» у Залізному Порті і «Пролісок» (м. Очаків). Більшість енергетиків та членів їх сімей, які подалися відпочити на південь, відпочивали у Залізному Порті. Перші відпочивальники з'явилися тут вже 10 червня, а завершилося оздоровче літо в «Сімейному затишку» аж 23 серпня. Загалом на обох базах у червні – серпні 2011 року змогли оздоровитися 530 осіб з числа працівників компанії, членів їх сімей та пенсіонерів, які також традиційно змогли скористатися послугами баз відпочинку. Окрім Очакова та Залізного Порту, де поряд із дорослими відпочивало 120 дітей, місцем відпочинку ще 80 – ти дітей працівників ПАТ «ЕК»Житомиробленерго» став добре відомий дитячий спортивно – оздоровчий табір «Чемпіон», який розташований у місті Скадовську. Таким чином, було створено достатньо пристойні умови для відпочинку чималой частини колективу компанії, а особливо – дітвори, яка влітку особливо прагне побувати на морі. Варго зауважити, що відпочинок, організований на обох базах «Пролісок» та «Сімейний затишок», проходив у прекрасних умовах. А вже йому передувала велика робота з підготовки баз до прийому відпочивальників. У цьому році кожен, хто побував на чорноморському узбережжі, мав все необхідне для активного і змістовного відпочинку: можливість дістатися до Херсонської та Миколаївської областей, комфортні умови для проживання, достатня кількість спортивного інвентаря і. виятково чудової погоди, яка доповнила і дозволила відпочити сповна. Так, що оздоровче літо 2011 року для працівників ПАТ «ЕК»Житомиробленерго» та членів їх сімей виявилось добрим, зручним і звичайно – незабутнім.

ВІТАЄМО ЗІ СВЯТОМ ІМЕНІННИКІВ ТА ЮВІЛЯРІВ ЖОВТНЯ 2011 РОКУ!

<p>Олександра Анатоліївна Волкова – заступника директора Романівського РЕМ</p> <p>Галину Сільвестрівну Моргунську – заступника директора Любарського РЕМ</p> <p>Олега Васильовича Пугача – директора Романівського РЕМ</p> <p>Тетяну Михайлівну Плоткіну – заступника головного бухгалтера</p> <p>Анатолія Івановича Величука – директора з інвестицій</p> <p>Людмилу Станіславівну Камерон – помічника голови правління ПАТ «ЕК»Житомиробленерго»</p> <p>Олега Володимировича Портнягіна – заступника директора Лугинського РЕМ</p> <p>Олександра Вікторівна Брашенка – директора Зарічанського РЕМ</p> <p>Ярослава В'ячеславовича Лебгю – заступника головного інженера Житомирського РЕМ</p>	<p>Тетяну Анастоліївну Ахромкіну – заступника начальника відділу оплати праці</p> <p>Юрія Івановича Невмержницького – заступника технічного директора</p> <p>Олегу Ігорівну Марченко – заступника начальника фінансово-бюджетного відділу</p> <p>Олександра Франтовича Котвицького – заступника начальника служби інформаційних технологій</p> <p>Наталію Миколаївну Барановську – головного бухгалтера Овруцького РЕМ</p> <p>Бажаємо міцного здоров'я, щасливого довголіття, гідного добробуту, визначних успіхів у роботі та злагоди та гараздів у сім'ї. Удачі, оптимізму, хоророного настрою і нальких привітань від друзів, рідних та близьких! З днем народження, наші дорогі іменинники!</p> <p style="text-align: right;">Правління ПАТ «ЕК»Житомиробленерго» Профспілковий комітет</p>
--	--

ПІДСТАНЦІЯ «КИЇВСЬКА» ВІДТЕПЕР МАЄ ЩЕ Й ЖИТЛО

Це сталося пожегою літнього дня 16 серпня 2011 року. Вулиця Проєктна у селищі Макарів Київської області цього дня святкувала визначну дату – до прийняття новоселів було відкрито новозбудований сорокаквартирний будинок. Сама церемонія відкриття будинку проходила урочисто і за присутності поважних гостей. До Макарова прибули і губернатор Київщини Анатолій Присяжнюк, і директор ДП НЕК «Укренерго» Анатолій Ходаківський разом із головою ради тобто профспілкових організацій ДП НЕК «Укренерго» Олександром

Приходько. Господарували на об'єкті, готуючись до прийому гостей та проведення церемонії відкриття новобудови, керівництво Житомирських Магістральних електромереж на чолі з директором Юрієм Левицьким. Привід для свята був справді визначний – відтепер більшість персоналу, який з часу відкриття ПС 750 кВ «Київська» у грудні 2008 року щодня приїздив до села Наливайківки, де розташована підстанція, замість сотні кілометрів буде долати лише дванадцять. Такою відтепер стане відстань від вулиці Проєктної, що в Макарові, до основної бази, де розташована ПС 750 кВ «Київська». Директор ДП НЕК «Укренерго» А.М.Ходаківський, компетентно сам факт побудови будинку, зауважив, що цей будинок стане першою ластівкою, або ж навіть пілотним проектом у питанні вирішення проблеми закріплення високопрофесійних і

досвідчених працівників – професіоналів. Юрій Левицький підкреслив, що проблема забезпечення персоналу підстанції житлом стояла гостро і відтепер вона знята. Факт – дуже важливий, зважаючи на те, що колектив персоналу підстанції сформований і працює цілком злагоджено і високопрофесійно. Єдина незручність, викликана необхідністю щоденних поїздок з Житомира до Наливайківки, відтепер відсутня. Стосовно самого будинку: він збудований за всіма вимогами та енергозбережливих технологій. Так звані сучасні технології спорудження «теплого дому» тут застосовані найповнішим чином, тож квартири для життя персоналу підстанції 750 кВ «Київська» мають найліпші характеристики. Готовність новобудови – стовідсоткова, житло повністю збудоване «під ключ» і не потребує жодних ремонтів, якими часто займаються новосели. Фактично у той же день, 16 серпня,

працівники ПС «Київська» отримали ключі від квартир і вже наступного дня сюди приїдуть перші жителі. Більшість помешкань дво- і трикімнатні, їх – 31 квартира, ще декілька квартир для новоселів мають однокімнатне планування. Урочистості з нагоди відкриття новозбудованого будинку

пово подивитися. Навколо будинку виконані всі впорядкувальні роботи, збудовано та обладнано дитячий ігровий майданчик, поряд – стоянка для автомобілів. Неподалік будинку є майданчик для можливої забудови двома, а то й трьома десятками гаражів. Тобто, тут створено відмінні умови для проживання з вимогами найвищого класу комфорту. «Накше сьогодні не можна, адже наші працівники – професіонали найвищого гатунку і цілком поглинуті складним виробництвом, отож відволікатися на вирішення житлово-побутових питань не повинні – говорить Анатолій Ходаківський, який розповідав про непросту історію спорудження відтепер вже збудованого будинку. Апогей заходу – вручення ключів від новозбудованого житла, нагородження всіх, хто був причетним до будівництва справді красеня – будинку. І дружба та щире побажання – зі святом, шановні новосели! Живіть на здоров'я! Нехай вам щастить!

стали визначною подією для всього Макарова, адже до будівельних робіт залучалася і місцева влада, керівництво міста відверто висловило задоволення від появи в селищі подібного будинку, на який народ просто прий-

шли

Готував репортаж Віктор Радчук

ПРОЗВІТУВАЛИ. ДОПОВІЛИ. ОЗНАЙОМИЛИСЯ (Про підсумки роботи Технічної ради холдингу ВС «Енерджі Інтернейшнл Україна» від 22-23.09.2011 р.)

Упродовж двох днів, 22 і 23 вересня 2011 року, у м. Радоминішлі проходило засідання Технічної ради холдингу ВС «Енерджі Інтернейшнл Україна». Відкриття засідання Технічної ради – Президент холдингу А.Е.Зоммер, який запропонував розглянути понад півтора десятка питань порядку денного. Кожне з питань було по своєму важливим і особливим, а розпочалася робота Технічної ради зі звичного звіту технічних директорів енергопостачальних компаній, що входять до холдингу ВС «Енерджі Інтернейшнл Україна», про стан виконання рішень попередньої Технічної наради, яка проходила у травні поточного року. Потім учасники наради розглянули питання про стан виконання компаніями холдингу приписів інспекції Держенергонадзору щодо перевірки технічного стану повітряних ліній 0,4 кВ. У ході такої перевірки, наприклад, підрозділів ПАТ «ЕК» Житомиробленерго» було видано три приписи, які станом на 19 серпня н.р. були виконані у повному обсязі, про що складено відповідні акти Держінспекції з енергонагляду за режимами споживання електричної та теплової енергії. Одним із ключових питань порядку денного став аналіз ходу підготовки електромереж енергопостачальних компаній до роботи в осінню – зимовий період 2011/2012 років. Про стан підготовки електричних мереж ПАТ «ЕК» Житомиробленерго» до осінню – зимового періоду 2011/2012 року доповідав технічний директор компанії Ю.С.Павловський, який розповів про ті заходи виробничої програми, які були заплановані на 8 місяців поточного року. Програма, що передбачала цілий комплекс робіт, виконана повністю і своєчасно. Особливо постаралися працівники ПАТ «ЕК» Житомиробленерго» при виконанні капітальних ремонтів та технічному обслуговуванні електроні та обладнання – тут практично по всіх позиціях було досягнуто перевиконання завдань. У питанні про стан аварійності та травматизму в енергопостачальних компаніях зазначалося, що колектив ПАТ «ЕК» Житомиробленерго» упродовж 2011 року досі помітних зрушень на краєчку у роботі із запобігання аварійності та відшкодувань. Практично по всіх показниках стану аварійності енергопостачальна компанія «Житомиробленерго» має відчутні зменшення випадків відшкодувань, а також порушень цехового обліку. Однак ситуація із травматизмом серед персоналу ПАТ «ЕК» Житомиробленерго» дещо складніша і

вимагає безумовного покращення. Учасники Технічної ради обговорили підсумки, результати та рекомендації науково – практичного семінару «Перспективи зменшення пошкоджувальності та підвищення надійності функціонування кабельних мереж 6-35 кВ – галузьна потреба енергетики та промисловості України» та висловили свої пропозиції стосовно застосування висновків та рекомендацій науковців, висловлених у червні цього року у м. Славську. Окреме питання роботи Технічної ради стосувалося підсумків виконання енергопостачальними компаніями Інвестиційних програм на 2011 рік. Зазначалося, що всі енергопостачальні компанії холдингу успішно і в повному обсязі виконують передбачені Інвестиційні програми заходів. Технічний директор ВАТ «Тридек» М.В.Сорока, традиційний учасник проведення Технічних рад холдингу, у своїй доповіді зупинився на цілому ряді аспектів експлуатації обладнання. Зокрема він зосередив увагу учасників ради на питанні «Про необхідність проведення профілактичних ревізій пристроїв РПН типу РНТА-200 (400,630)35(60), встановлених на трансформаторах, виготовлених після 1990 року». Актуальність розгляду такого проблемного питання пояснюється тим, що в ряді випадків були виявлені конструктивні недоліки вищезгаданих пристроїв.

Значну увагу учасники Технічної ради приділили ознайомленню з пропозиціями стосовно нового енергообладнання, запропоноване від ряду відомих фірм – виробників. Так, фірма «Кабельные муфты «Стандарт» із міста Подольська (Російська Федерація) ознайомила із можливостями своєї продукції, які можуть застосовуватися як альтернатива звичним муфтам Михайлівського заводу. Продукцію фірми «АББ», зокрема розподільні та силові масляні трансформатори всесвітньо відомого виробника, представляв керівник відділу продаж ЦР ТОВ «АББ Лтд» В.Христюк. Потім члени Технічної ради учасниками презентації електротехнічного обладнання ЗАТ «Електроград» з Кривого Рогу та прослухали доповідь директора з розвитку ТОВ «Екніс – Україна» стосовно функціонування релейної захисту в системі АСКОЕ. Загалом дводенне засідання Технічної ради відзначалося плідною і цікавою роботою для всіх її учасників та гостей заходу.

Віктор Єрофеев

Збірна готується до змагань в Одесі

Нещодавно збудований у Житомирі і тільки що відкритий для відвідувачів спортивний комплекс «Енергія» став місцем підготовки зборів футболістів команди ПАТ «ЕК» Житомиробленерго» для участі у відкритій першості холдингу ВС «Енерджі Інтернейшнл Україна». Змагання цього року пройдуть на базі енергопостачальної компанії «Одесаобленерго», а сьогодні триває напружена робота з підготовки та комплектування складу футбольних колективів. Колектив футболістів від ПАТ «ЕК» Житомиробленерго» віднедавна очолює відомий в Житомирі тренер і фахівець Юрій Стріхарчук, колишній гравець житомирської команди майстрів «Спартак», «Хімік» та «Полісся». До складу команди, яка поїде відстою-

вати честь Житомирщини на турнір за участі восьми збірних команд, які представлятимуть таку ж кількість енергопостачальних компаній з усієї України, увійшли кращі футболісти з усіх підрозділів ПАТ «ЕК» Житомиробленерго». Тренування проходять тричі на тиждень, а перед безпосереднім виїздом можливі більш інтенсивні заняття. Очевидно, що житомирці цього рік налаштовані більш рішуче аби домогтися в Одесі перемоги і стати грозово авторитетів, які встигли сформуватися у ході проведення попередніх першостей холдингу.

На фото:

1. Одним із перших на майданчику новозбудованого комплексу з'явився голова правління ПАТ «ЕК» Житомиробленерго» Анатолій Левицький. Як і годиться, Анатолій Володимирович проєктував покриття майданчику і завдав першого удару по футбольному м'ячу.

2. Відтепер після роботи – до спортивного залу: у колективі ПАТ «ЕК» Житомиробленерго» розпочався справжній футбольний «бум», а команді для змагань – хоч відбавляй

Віктор Єрофеев

4 ЕНЕРГЕТИК ЖИТОМИРЩИНИ
«ЕНЕРГЕТИК ЖИТОМИРЩИНИ» – інформаційне видання ПАТ «Енергопостачальна компанія Житомиробленерго»

Керівник проєкту: А. А. Гуцало, начальник ІКЦПАТ «ЕК» Житомиробленерго». Редактор: В. С. Радчук.

Редакція не веде листування з читачами. Позиція автора не завжди поділяється редакцією. За якість друку несе відповідальність друкарня.

Адреса редакції: 10002, м. Житомир, вул. Жуйка, 12. Тел.: 349-228 (ІКЦ ПАТ «ЕК» Житомиробленерго»). Віддруковано: ПП Когвинський В. Б. Замовлення № 563.

Наклад: 1000 примірників. Свідоцтво про реєстрацію ЖТ № 2/343, видане 01.06.2006 р.